

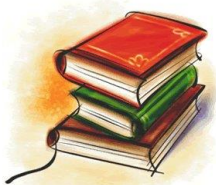
Урок № 4

*«Анатолій Мойсієнко – поет не зі самоспонування до творчості, не з нав'язливого самопримусу бути поетом, а від природи своєї, а за станом душі... за манерою письма – образний, метафоричний» (Євген Гуцало).
Поезія «Жовтень жовті жолуді».*

Цілі заняття: опрацювати біографію та творчий доробок А.Мойсієнка, охарактеризувати стильові особливості його поезії; розвивати вміння аналізувати твори й робити висновки; формувати почуття до прекрасного, навколишнього середовища.

Хід роботи:

1. Ознайомся з темою та цілями заняття.
2. Уважно прочитай науково-теоретичний зміст заняття.
3. Ознайомся із твором.
4. Запам'ятай або повтори теоретико-літературні поняття, вміщені у глосарії.
5. Ознайомся з комп'ютерною презентацією до заняття, прослухай аудіозаписи, переглянь відео (якщо такі наявні).
6. Виконай практичні завдання за вивченим матеріалом.
7. Дай відповіді на тестові завдання з теми.

Анатолій Кирилович Мойсієнко — доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри сучасної української мови Інституту філології

Київського національного університету імені Тараса Шевченка, автор багатьох вагомих наукових праць.

Анатолій Кирилович видав *поетичні збірки* "Приємлю" (1986), "Сонети і верлібри" (1996), "Шахопоезія" (1997), "Сім струн" (1998), "Віче мечів" (1999), "Нові поезії" (2000), "Спалені камені" (2003), "Вибране" (2006), "Мене любов'ю засвітили скрипки" (2006), "З чернігівських садів: нові сонети і верлібри" (2008).

Серед сучасних українських поетів Анатолій Мойсієнко є чи не єдиним визнаним *майстром віршів-паліндромів*, тобто таких поезій, у яких рядки читаються однаково як зліва направо, так і справа наліво. Наприклад, "Жарт — суму страж" чи "Козакою у казок".

Анатолій Мойсієнко — один із *засновників гурту поетів-паліндромістів "Гераклім"* (1991 рік). За творчі здобутки Анатолій Кирилович Мойсієнко став *лауреатом літературних премій імені Бориса Нечерди (2000 р.), "Благовіст" (2001 р.), імені Івана Кошелівця (2004 р.)*.

Характеристика поезії «Жовтень жовті жолуді»

Справжня поезія здатна змінювати наше сприйняття світу. Вона дає можливість побачити те, чого ми просто не помічаємо через щоденні турботи. Саме завдяки поезії ми щоразу по-новому відкриваємо для себе казкову красу природи. Звичайний осінній пейзаж під пером майстра слова олюднюється й оживає, наповнюється в нашій уяві яскравими кольорами і звуками.

Анатолій Мойсієнко *зображує осінь у стані її найбільшої краси* — вона викликає не сум, а захоплення. Присутність ліричного героя у творі «Жовтень жовті жолуді...» виражена мінімально. Він постає як заворожений спостерігач, який читає «золоте есе» осені в загадковій книзі природи. З неабиякою

майстерністю автор використав *прийом персоніфікації*, наділивши явища природи людськими властивостями. В уяві читача послідовно зринають виразні зорові образи: жовтень нагадує дбайливого господаря, який несе на базар зібраний урожай; вітер набиває свій золотий кисет не тютюном, а листям і павутинками бабиного літа; дощ походжає, як завзятий пожежник...

Загальну картину доповнює незвичний *образ сонця*: воно незграбне, немов рак, бо має золоті клешні-промені, і дуже обережне, бо осіннє. У творі панують осінні кольори, золотий і жовтий. Не раз уживаний *епітет* «золотий» викликає в уяві привабливу картину не сумної і плаксивої, а саме красивої і величної осінньої природи. Інтонаційної виразності цій поезії надають повтори приголосних і голосних звуків — *алітерації й асонанси*. Сполучаючись між собою, вони формують неповторний звукопис усього твору, який збагачує яскравий малюнок осінньої природи.